

Leeftocht

JAARGANG 41 | NR 10 | JUNI 2026

P022542 • ARGUMENTAANTOOR: 2099 ANTWERPEN X • MAANDELINGS TIJDSCHRIFT (VERSCHEEN BIJ WET) • JUNI 2026 • JAARGANG 41, NR. 10 • JUNI 2026 • AFZENDER: KATHOLIEK ONDERWIJS VLAANDEREN, GOMMARDSTRAAT 1, 1040 BRUSSEL

Thuis in de wereld

BIJ DE COVER

Het kunstwerk neemt ons mee naar de zomervakantie. Een individu, leerlingen, leerkrachten en directie komen in beweging doorheen de lichte en donkere golven, de ups en downs van dit schooljaar. De weg van leerling naar klasgroep, van leerkracht en directeur naar schoolteam leidt ons naar buiten de schoolmuren. Het is tijd voor vakantie, de schoolpoort staat open. De wijde wereld lonkt.

Zie je ook de weerspiegeling van de maan? Een zachte weerspiegeling die ons uitnodigt om stil te vallen, tot rust te komen en even na te denken over wat dat samen-onderweg-zijn voor ieder van ons heeft betekend.

IN DIT NUMMER

De cirkel is rond. Gedurende dit schooljaar volgden we een bloemenpad dat ons *anders thuis* liet komen. Nu stappen we ver-ander-d opnieuw de wereld in.

In de Bijbel lezen we hoe Jezus Zijn twaalf leerlingen roept en op weg zendt om de Blijde Boodschap te verkondigen, de droom van God tot bij de mensen te brengen. Ze worden uitgenodigd om op weg te gaan: zonder bagage, zonder stok om zich te verdedigen. Gepakt en gezakt met een groot vertrouwen in God en de gastvrijheid van de medemens gaan ze op weg.

Aan het einde van het schooljaar staan we klaar om de schoolpoort achter ons dicht te trekken. Als leerkracht, ondersteuner, zorgcoördinator, directeur of andere medewerker in het schoolgebeuren leren we jongeren thuis te komen in de wereld. Dag in dag uit ondersteunen we hen, geven we jongeren de kans om hun eigen plekje te vinden in die wereld. Ieder kind leert zichzelf ontdekken. Wie ben ik? Wat kan ik? Wat kan en mag ik voor de andere betekenen? Vanuit de school moedigen we hen aan, laten we hun zelfvertrouwen groeien. Almira A. getuigt hiervan. We kijken over het muurtje naar het vrijzinnig humanisme, meer concreet naar het Huis van de mens. We ontdekken hoe zij in het leven staan en sleutelmomenten vieren.

JAARGANG 41 | NUMMER 10

Leeftocht. Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijzers.
Maandelijks inspiratiebron: [pro.katholiekonderwijs.vlaanderen/leeftocht](mailto:pro.katholiekonderwijs.vlaanderen@leeftocht)
Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen

Coverbeeld Guido Stoop © Leoni Jones

LEEFTOCHT

v.u. Bruno Vanobbergen

In de Bijbel

De zending van de twaalf apostelen (Lc 9,1-6)

'Iullie mogen niets meenemen op je reis. Geen stok, geen tas, geen brood, geen geld en geen extra kleren. Als mensen je uitnodigen in hun huis, blijf daar dan totdat je weer naar de volgende stad gaat. Maar als mensen je niet binnenlaten, dan moet je meteen uit die stad weggaan. Je moet zelfs het stof van je voeten vegen.'

Bijbel in Gewone Taal © Nederlands Bijbelgenootschap (2014)

Jezus roept twaalf leerlingen. Na hun aanstelling trekken ze samen met Hem rond. Zo leren ze de Blijde Boodschap van het Rijk van God kennen in woord en daad. Jezus zendt hen op weg om het Evangelie te verkondigen. Net zoals Jezus trekken ze de wereld in en zetten ze hun boodschap kracht bij in woord en daad.

De apostelen nemen niets mee. Niets mag hen afleiden. Ze vertrekken vanuit een groot Godsvertrouwen. Hij zal met hen meegaan en hen beschermen. Ze vragen gastvrijheid aan de mensen die ze op hun tochten ontmoeten. Deze gastvrijheid is een teken van openheid van de mensen voor de goddelijke boodschap van de leerlingen. Joods of niet, de boodschap die ze brengen gaat over de sociale en religieuze grenzen van die tijd heen.

Wanneer ze niet welkom zijn, schudden ze het stof van hun voeten. Deze mensen kunnen niet rekenen op extra inspanning van de leerlingen. De leerlingen laten zich niet ontmoedigen door weer- en tegenstand.

Wat kan dit voor jou betekenen?

Aan het einde van het schooljaar verlaten zowel jij als de leerlingen de vertrouwde omgeving. Je neemt afscheid van hen, je collega's en je school.

In september kwam je hier thuis. Je hebt je ingezet voor anderen. Je hebt leerlingen begeleid op hun verdere weg in het leven. Dat deed je niet alleen door kennis door te geven. Je hebt er mee voor gezorgd dat ze zich thuis konden voelen. Je hebt ramen en deuren geopend om hen (mede) mens en wereld te laten ontdekken, geïnspireerd door Gods droom.

Nu worden onze leerlingen de wereld in gezonden met een opdracht, een engagement, gesterkt door de vriendschappen, de momenten van verbinding, de opgedane kennis die ze duurzaam mogen inzetten op hun verdere tocht. We hopen dat ze zich niet laten tegenhouden door een tegenslag of een foute keuze. Door de ontmoeting met anderen kunnen ze groeien als mens. Ze hebben elkaar nodig om open te bloeien tot een beziel, geïnspireerd persoon. Aan onze leerlingen zeggen we: *'It takes a village to raise a child'*, trek de wereld in, leef – leer dankzij en met elkaar. Ga maar! Vertrouw op God! Vertrouw op de gastvrijheid van de mensen.

Next level

Waar vertrouw ik op als ik met lege handen lijk te staan? Wie of wat kan me verder op weg helpen?

Voor wie kan ik vandaag 'goed nieuws' zijn, in iets kleins en concreets?

Waar heb ik iets van de Blijde Boodschap door kunnen geven?

Waar vind ik zelf woorden of mensen die mij kracht geven? Wat helpt me om, waar nodig, het stof van mijn voeten te kloppen en vol moet verder op weg te gaan?

Blikopeners

De Westvlaamse kunstenaar Rik Vanovacker creëert graag letterlijk grote kunstwerken. Ze zijn monumentaal, een uitvergroting van gekende elementen. Dit kunstwerk op de strooiweide van het kerkhof in Heppeneert, DREAM – WISH – BELIEVE, symboliseert drie stadia van het leven: een gesloten knop, de kindertijd; een volmaakte pluïsbol, het volwassen leven; de wegvliegende zaden, het loslaten of de vergankelijkheid.

De natuur reikt ons kunst aan, mooier dan mensenhanden ooit kunnen maken.

In een rustige omgeving begint het groeiproces van de waterlelie: open, ontvankelijk en klaar om te bloeien. Onder het wateroppervlak ligt een netwerk van verbindingen, een rizoom, dat alle planten met elkaar verbindt, net zoals leerlingen onderling verbonden zijn en samen op weg gaan. Deze ondergrondse structuur hecht zich aan de groeistok: de klas, die richting en steun biedt terwijl ieder kind zijn eigen weg naar boven zoekt.

Vanuit de bodem groeit elk sprietje, elk blaadje, traag maar gestaag naar het licht. Om te kunnen ontwikkelen is er ruimte nodig, stilte, tijd en zorg. De juiste condities maken het verschil: voldoende voeding, een passende plek en een plantdiepte die afgestemd is op de soort, want niet iedereen groeit op dezelfde manier of aan hetzelfde tempo.

Zo ontstaat een landschap waarin elke bloem, elk individu kan openbloeien, gedragen door de gezamenlijke wortels en ondersteund door een veilige omgeving die groei mogelijk maakt.

Bezinning en gebed

Laat alles wat je draagt even los.
Alsof je aan de rand van een open wereld staat,
zonder bagage, zonder haast.

Voel hoe de stilte ruimer wordt dan je gedachten.
Je hoeft niets vast te houden.
Je hoeft niets vooruit te duwen.
Er is alleen deze stap, licht, eenvoudig, gedragen.
Hij zal je voet niet laten wankelen.

Blijf een moment in dat vertrouwen.
De weg opent zich vanzelf.

Goede God,
aan het einde van dit schooljaar komen wij bij U
met alles wat deze maanden
met zich meebrachten:
ons werk, onze inzet, onze twijfels,
de mooie momenten en de moeilijke.

Wij danken U voor de kracht die ons
telkens weer vooruit hielp,
voor de leerlingen die ons raakten,
voor de collega's die ons ondersteunden,
voor de groei die zichtbaar of onzichtbaar mocht gebeuren.

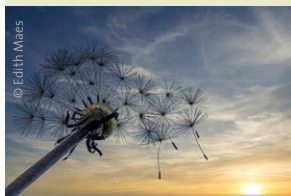
Leer ons mild te kijken naar wat niet gelukt is,
en dankbaar naar wat wél vrucht heeft gedragen.
Help ons los te laten wat te zwaar werd
en te bewaren wat goed was en ons vreugde gaf.

Zegen onze leerlingen nu ze een nieuwe stap zetten,
een nieuwe weg, een nieuwe zomer tegemoet.
Moge wat zij bij ons gevonden hebben, hen verder dragen.

Zegen ook onszelf, nu we vertragen en op adem komen.
Geef ons rust waar we moe zijn, ruimte waar we vastgelopen zijn
en nieuwe inspiratie voor straks,
wanneer we opnieuw worden uitgestuurd naar wie ons nodig heeft.

Blijf met ons meegaan, ook wanneer de schoolpoorten even sluiten,
en laat ons voelen dat ons werk telt, dit jaar en de komende jaren.
Amen.

De schooldeuren zwaaien open.
Leerkrachten en leerlingen stappen naar buiten,
niet met zwaaiende vlaggen,
maar met open blikken.
samen, op weg.

De rugzakken zijn
licht,
de gesprekken zacht,
de horizon wijd.

Ze weten: wat ze
geleerd hebben,

wat ze gedeeld hebben,
wat hen gevormd heeft,
dat dragen ze mee,
zonder dat het zwaar hoeft te zijn.

Ze trekken de wereld in,
niet als groepjes die uit elkaar vallen,
maar als mensen die verbonden blijven
door vertrouwen, herinnering en richting.

Bezinning en gebed

Zoek regenbogen
Sluit je ogen
in deze sombere dagen.
Kijk diep in je hart,
voorbij alle duisternis
en zoek naar regenbogen.

Bogen vol kleuren
die ons verbinden met God
die ons aanmoedigt
om samen te schilderen
aan een betere wereld.

Open je ogen,
zie je die handen vol hoop
op zoek naar mensen,
op zoek naar jou, om samen
de wereld warm te kleuren?

Uit: Soetens Jürgen, Als de stilte spreekt, p. 22

Waar leven is, blijft niets doodstil.
Vogels slaan hun vleugels uit,
golven rollen op het strand,
katten steken straten over
en muggen wachten niet
- laat staan in stilte -
tot jij eindelijk passeert.
Zelfs bossen blijven in beweging
voor wie er lang genoeg naar kijkt:
geen boom houdt ooit zijn zaden bij.

Waar leven is, waait steeds een briesje,
wij worden opgetild, geroepen,
als om ons aan te sporen:
sta op, ga voort,
de wijde wereld is je thuis.

RUTH

Psalm 121

Ik sla mijn ogen op naar de bergen -
zou iemand mij komen helpen?
Ja, mijn God komt mij helpen,
de Schepper van hemel en aarde.

Hij zal niet toelaten dat je struikelt.
Hij zal niet slapen.
Hij waakt over jou.
Nee, slapen en sluimeren zal Hij niet,
Hij waakt over heel Zijn volk.

Onze God houdt de wacht
als een schaduw over je heen.
Overdag zal de zon je niet steken
en 's nachts zal de maan je geen kwaad doen.

Hij houdt alle kwaad van je af,
Hij neemt je onder Zijn hoede.
En waar je ook gaat of staat,
God zal je behoeden voor eeuwig.

(Vertaling: Huub Oosterhuis)

Actueel

Thuis in twee werelden

Als ik nadenk over wanneer ik mij in België het meest thuis voel, denk ik aan het kraaien van een haan in de buurt of aan een koele zomerbries die door het raam waait en die mij terugbrengt naar het dorp van mijn vader. Door het werk van mijn ouders verhuisden we vaak in Turkije, waardoor thuis voor mij nooit één vast adres was. Ik heb nooit in het dorp van mijn vader gewoond, maar ik herinner me hoe gelukkig ik was wanneer we er familie bezochten tijdens feesten. Thuis zit voor mij in geuren en geluiden die in mijn geheugen voortleven. Toen we naar België verhuisden, was ik zestien en had ik mijn hele leven in Turkije doorgebracht. De overstap naar een gewone klas na OKAN was niet gemakkelijk: jezelf uitdrukken in een nieuwe taal, grapjes niet begrijpen en het gevoel hebben achter te lopen was soms moeilijk. Toch zag ik via het internet dat jongeren wereldwijd gelijkaardige trends volgen en beseftte ik dat ik niet zo anders was. Naarmate mijn Vlaams verbeterde, groeide mijn verbondenheid met de taal. Wanneer ik buiten België Vlaams hoor, voel ik mij thuis, net zoals wanneer ik buiten

© Kelly Deburchgraeve

Turkije Turks hoor. Taal verbindt mensen met een plaats en met elkaar. Naast het Nederlands leer ik ook Frans. Hoewel de drie talen soms door elkaar lopen in mijn hoofd, voel ik mij het meest zelfverzekerd in mijn moedertaal, Turks. Twee culturen en drie talen zie ik niet als een tekort, maar als een rijkdom die mijn blik verruimt.

Almira, leerling in 6 HW
(Heilige-Drievuldigheidscollege, Leuven)

Feesten van de maand

20 JUNI

Wereldvluchtelingendag

De VN zet de kracht en het doorzettingsvermogen van de miljoenen vluchtelingen centraal.

21 JUNI

Internationale Dag van het Humanisme

Humanistische organisaties vieren samen hun idealen.

25 JUNI

Ashoera

Op de tiende dag van de eerste maand van het islamitisch jaar vieren de moslims nieuwjaar.

Allemaal anders

Het vrijzinnig humanisme vertrekt vanuit de mens zelf, zonder dogma's of hogere macht. De vrijzinnigen geloven sterk in vrijheid, gelijkwaardigheid en verantwoordelijkheid, in kritisch denken en medemenselijkheid. Ook de zoektocht naar zin is belangrijk: ieder individu zoekt hier naar op zijn eigen manier. Het vrijzinnig humanisme kent geen kant-en-klare waarheid, maar is net een oproep om zelf te denken, te voelen en te handelen.

Een *Huis van de Mens* is de plek om vrijuit te denken, te praten en te beleven. Je kan er terecht voor inspirerende activiteiten, filosofische gesprekken en lezingen. Zoek je een luisterend oor, heb je vragen over zelfbeschikking of wil je een vrijzinnige viering? Dan kan je bij hen onder andere terecht voor een geboorte- of adoptieplechtigheid, die samen met een consulent wordt voorbereid. Ook op andere sleutelmomenten in

het leven bieden ze vieringen, begeleiding, rituelen en nazorg aan. Het lentefeest, een relatieviering of huwelijksplechtigheid, een afscheidsviering of herdenking aan het einde van het leven zijn enkele voorbeelden. Het motto is 'Ook zonder goden kan je samen belangrijke momenten in het leven vieren en herdenken'.

In verschillende Vlaamse steden en in Brussel kan je hiervoor in een *Huis van de Mens* terecht. Je kan hun aanbod ook vinden in woonzorgcentra, ziekenhuizen, gevangenissen en bij defensie, naast andere levensbeschouwelijke tradities.

huis
van de **mens**
is vrijzinnig humanistisch

Uit het werkveld

Basisschool Ursulinen in Mechelen pakt met de hele school storend gedrag aan. Hun aanpak werkt preventief en curatief. Leerlingen weten zich hoe langer hoe minder correct te gedragen. Dit storend gedrag leidt tot stress en heel wat extra uren in begeleiding. Na vele overlegmomenten kwamen ze onder andere tot enkele basisafspraken voor in de klas en op de speelplaats. Zo oefenen ze gewenst gedrag in. Bijvoorbeeld: je vinger opsteken, respectvol omgaan met de anderen, dankjewel en alsjeblieft als basis. Die afspraken gelden nu van 7 tot 19 uur, dus ook tijdens de voor- en naschoolse opvang. En ze zijn overal zichtbaar, op de speelplaats, in

de gangen en in elke klas. Zo weet iedereen waaraan zich te houden. Dat vraagt veel oefening, geduld en opvolging.

Lees meer op www.klasse.be/757056/storend-gedrag-basisschool-aanpakken/ (16/9/25)